

creixem /XXII

DOCUMENT D'ACCIÓ CATÒLICA OBRERA

EUROPA
S'ARMA
I ES PREPARA
PER A LA
GUERRA

“Si Europa vol evitar la guerra, Europa s’ha de preparar per a la guerra”. Així és com la presidenta de la Comissió Europea ha anunciat que es fixaven fins al 2030 com a termini per a assolir el més gran pla de rearmament des de la II Guerra Mundial.

Els vint-i-set han arribat a l’acord de gastar més en defensa: el Pla ReArme suposa gastar 800.000 milions € en quatre anys; a la cimera de l’OTAN els estats han acceptat la petició de Trump d’incrementar la despesa militar fins al 5% del PIB en deu anys.

Hi ha acord de gastar més en defensa; ara bé, hi ha acord en com es pagarà?, en què s’ha de gastar? Ens ho podem permetre?

En què es gastarà? Cada país decideix quines compres farà, la qual cosa representa que cada país es prepara per a una hipotètica guerra com si l’hagués de lliurar en solitari. L’acord és preparar vint-i-set exèrcits. Alguns es pregunten: això no pot portar a duplicitats? No, duplicar és multiplicar per dos, aquí i ara estem multiplicant per vint-i-set. Aquest nivell d’acord és tan baix que ens mostra les futures dificultats per

anar a la guerra junts; si cada exèrcit disposa d'armes diferents, municions diferents i cada militar sap utilitzar i reparar el seu material, resulta poc eficaç plantejar una guerra conjunta.

Hem vist que ni tan sols hi ha acord que tots compraran el mateix o que hi pugui haver armes o sistemes compartits, per exemple satèl·lits que compri la UE i que puguin ser utilitzats pels vint-i-set.

Afirmen que cal gastar més i millor, queda clar això de gastar més, però podem afirmar que aquesta decisió suposa malgastar.

D'on sortiran els diners? Les opcions són: emetre deute públic, a Espanya, Lletres del Tresor o Bons, deute que en algun moment s'ha de pagar i que a Espanya arriba al 102% del PIB l'any 2025. La Comissió Europea ha acceptat que el deute contret per la compra d'armes no computi en el sostre de deute de cada estat. També permetrà que els Fons New Generation i els Fons de Cohesió Territorial no compromesos puguin ser desviats a la compra d'armes.

L'altre instrument del govern és reduir la despesa d'altres

ministeris. En aquesta línia el secretari general de l'OTAN va dir que "els ciutadans europeus han d'acceptar sacrificis com retallades en les pensions, sanitat i sistema de seguretat (prestacions socials) per garantir la seguretat a llarg termini". El primer ministre anglès ja ha començat a aplicar-ho, al pressupost de 2025 reduirà l'ajut humanitari un 50%, reduirà el pressupost en 5.700 milions € en assistència a discapacitats, salut, els ajuts a les famílies dependents i reduirà 10.000 llocs de treball públics. El president espanyol afirma que no tocarà les partides socials, però... acabarà fent-ho!

Sabem que retallar prestacions socials és tocar l'Estat de Benestar europeu, la senya

d'identitat europea, retallar-lo incrementarà la pobresa, disminuirà l'esperança de vida, incrementarà la desigualtat social; empitjorar aquests tres elements comportarà increments de delinqüència i criminalitat. Les armes no ajuden a protegir la societat d'aquests problemes, desviar recursos cap a les armes i la guerra suposarà disminuir la qualitat de vida.

Si tan necessari és gastar més en defensa, com és que no han plantejat altres opcions: calen vint-i-set exèrcits? Un sol exèrcit no serà més econòmic? No seria més barat i eficient tenir-ne un de sol i no vint-i-set? Si tan important és, per què no poden arribar a acords sobre com fer-ho? Per què no es posen d'acord a unificar els exèrcits?

